

Elvis Bošnjak

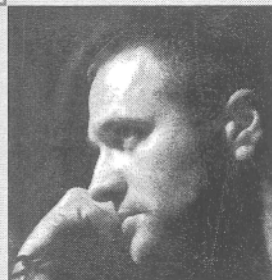
Otac

Split, 2000.

Elvis Bošnjak

Rođen je u Splitu 1971. godine. Završio je glumu na Akademiji dramske umjetnosti, dislocirani studij u Splitu. Od 1993. do 1995. radio u HNK Ivan pl. Zajc u Rijeci, a od 1995. radi u Hrvatskom Narodnom Kazalištu u Splitu. Radio je predstave u HKD-u Rijeka, Kazalištu mladih Split i Kazalištu lutaka Split. Do sad je napisao komediju *Spoj plus* te drame *Otac* i *Nosi nas rijeka*.

Drama *Otac* praižvedena je 8. prosinca 2000. u HNK-u u Splitu u režiji Neni Delmestre. Igrali su Josip Genda, Milan Štrljić, Milivoj Beader i Elvis Bošnjak.

OSOBE:ABEL
MRVA
OTAC
FLORIЈAN

Zatvorska ćelija. Dva kreveta na kat. Na gornjem ležaju, lijevo, leži Mrva. Ispod njega sjedi Florijan. Abel šeta po ćeliji.

ABEL: Pa šta ga imaju vraćat 'vamo, Bog te? (Pogledava čas Mrvu, čas Florijana.) Kol'ko je sati?

FLORIJAN: Osan.

ABEL: Mogu ga dovest svaki čas.

FLORIJAN: U devet gase svitlo. Do devet će ga dovest'.

ABEL: A, Bog te. Sedan dana ga čuvaju u sam'ci a onda ga zadnju noć vraćaju vamo nam'.

FLORIJAN: Ka' da ga se nismo nagledali.

ABEL: Ne znan, men' to nije drago. Kako nas se sad ne boji, mater mu jeben?

FLORIJAN: More bit' se on boji ali njih nije briga.

ABEL: Misliš da mu 'oće utrat još malo stra', u kosti.

FLORIJAN: Možda im je dopizdilo čuvat govno pa ga vraćaju da još malo nama smrdi.

ABEL: Nu, šta ćemo kad dođe?

FLORIJAN: Ništa, pravit ćemo se da ga nema.

ABEL: Kako "š se pravit da ga nema, Bog te. Mrva, šta ćemo?

Mrva čita knjigu.

MRVA: Ništa, pravit ćemo se da ga nema.

ABEL: A more bit da oni 'oće da ga kogot od nas ubije.

FLORIJAN: 'Ko to?

ABEL: Šta ja znan, gospe t', ovi čuvari u zatvoru, mrze ga ki pasa. Onako puštali patku da neko daje des't 'iljda maraka da se ubije Otac. A opet more bit' da on' nas mame. Des't 'iljada maraka, Bog te, nis' to male pare.

MRVA: Misliš da mene mame.

ABEL: Ne znan. Ne govorin ja ništa samo... Des't 'iljada maraka. Je l' to puno za ub't čov'ka?

MRVA: Za ovog je puno.

ABEL: Bog te, des't 'iljada maraka.

FLORIJAN: Za ovoga bi onaj 'ko ga ubije triba platit deset 'iljada maraka.

ABEL: Deset 'iljada maraka, Bog te!

FLORIJAN: Šta si se ti uvatija ti' deset 'iljada maraka, 'oćeš i' ti zaradit?

ABEL: Zašto ne b' ja? Ne mislin nočas jer da ga kogot od nas smakne nočas odma' b' se znalo da je jedan od nas. U temen je taj plan glup, mislin ako nan neko 'oće podval't, jer nismo ni mi tol'ko glupi. Al' reć' 'emo 'vako, ja prvi izlazin iz zatvora, kad ga nađen, smaknen ga i gotovo.

FLORIJAN: Znaš koliko će i' izać' iz zatvora prije tebe? Misliš da će te čekat?

ABEL: Deset 'iljada maraka. Ja san ubijo strica samo zato šta je ćaća reka' "Deri". Da je reka' "Deri, da' ću ti deset 'iljada maraka" ub'jo b' ga dvaput, Bog te.

FLORIJAN: Da ti je da' deset 'iljada maraka šta si ubija strica, bi li sad razgovara s njim?

ABEL: Deset 'iljda za strica?

FLORIJAN: E, bili priča' sa starim?

ABEL: Pa, brat bratu, stric nije nikako moga' vridit des't 'iljada maraka. Al' ako Mrva kaže da je za 'voga puno des't, onda bi stric bijo tu negdi.

FLORIJAN: Znači priča' bi.

ABEL: 'Aj" ls'sa t' pušti me. Šta ja znan bil' priča'.

Florijan zavuče ruku pod majicu i izvadi pismo.

FLORIJAN: Dobro, onda i ovo ide u arhivu.

ABEL: Opet ti je da' pismo.

MRVA: Daj ga ovamo.

Florijan pruži Mrvi pismo.

ABEL: Da ga nis' čita na glas.

Mrva otvori pismo, čita.

ABEL: Budeš l' čita na glas stav' ću glavu ispod kušina i začep't ću uši. (Florijanu.) Jesan t' reka' da više ne uzm'aš ta pisma, uze'ću i' je'n dan i sve ć' i' iskidat.

FLORIJAN: Aj, isto te zanima šta piše.

ABEL: Boli me kurac šta piše. Budala stara.

Legne na gornji ležaj, desno.

FLORIJAN: Što s' takvi? Jadni stari gleda u te ka' u Boga.

ABEL: A jeba' ti on ...

Mrva se nasmije.

FLORIJAN: Šta piše?

Abel se pokrije jastukom po glavi.

MRVA (*Florijanu*): Bježi.

Okrene se prema zidu. Čita. Florijan priđe Abelovu ležaju i skinu mu jastuk s glave.

ABEL: 'Ajde u pičku mater'nu, jes čuj!

Florijan se smije. Mrva baci pismo na pod. Abel skoči s kreveta ali Florijan stigne do pisma prije.

ABEL: Daj mi to 'vamo.

FLORIJAN: Ne dan.

ABEL: Daj mi to 'vamo!

FLORIJAN: Ne dan. Šta će ti?

ABEL: Daj mi to 'vamo, čuješ li!

FLORIJAN: 'O"š čitat?

ABEL: Šta te briga šta ću radit!? To je moje pismo i daj ga 'vamo!

MRVA: Daj mu pismo.

FLORIJAN: Drži.

Pruži Abelu pismo. Abel ga pokida.

FLORIJAN: Stvarno si dite. Srićon nikad nećeš, ka' tvoj ćaća, znat' šta znači imat sina kretena. Nema te ženske koja bi dala da jon ga takav napravi.

ABEL: Nu, Boga t', more bit da će ga teb' koji peder i naprav't. (*Popne se na svoj krevet.*) Ima l' 'ko šta cigare? A, Bog te. Eno, čuj! San danas jednoga da b' ga on ubjo za pet 'iljada maraka. A bogat, ako ne znaš 'ko daje pare kako "š ić" pitat svoje pare?

FLORIJAN: Jesi maloprije reka' da je patka.

ABEL: A kad Mrva neće da kaže. Nu, on čita. A kako mo"š sad čitat, Boga t'?

FLORIJAN: Možda je ne'ko, 'nako. Bez veze. Ima love i gade mu se takvi tipovi. Ja da imam love...

ABEL: E nije. Koja b' budala plaćala za tamo nekog šta mu nije ništa učin'jo. Šta je njega briga šta je učin'jo tamo nekon šta ga i ne zna. Il' je 'čer il' je ćaća od 'ne male, nema 'ko. Ja da san ćaća od 'ne male, 'nti ls'sa ne b' se cili život smir'jo dok ga ne b' satra. Samo ja b' to sam naprav'jo, ne b' nikome plaća. Je l' teško ub't čov'ka?

MRVA: Je li tebi bilo teško?

ABEL: Nije to isto. Ja san to 'nako, tako ispalo, al' ub't čov'ka za novce, namjerno, to mislin.

MRVA: Bi li ti mogao ubit' za novac?

ABEL: 'Nti ls'sa, šta ja znan. Kad b' on men' taka' koga moga, onda bi.

MRVA: Nemaš veze s njim. Samo ti netko ponudi deset tisuća da ga makneš. Ne znaš ništa o njemu.

ABEL: A Bog te.

MRVA: Možda je dobar čovjek, ima ženu, djecu.

ABEL: E, dobra čov'ka ne b'.

MRVA: Samo je krivom čovjeku dužan pedeset tisuća maraka.

ABEL: Pedeset 'iljada maraka. Šta ima dobar čov'k bit dužan pedeset 'iljda maraka?

MRVA: Dogodi se. Možda je malo volio kocku, možda mu je dijete bolesno, tko zna.

ABEL: Pa nis' valjda takve ubija, Bog te? Al' kad bi mi 'ko ispriča' ovo šta je ovi rad'jo, ub'jo dvoje dice, silova' ćer, onu drugu silova i ub'jo, 'n t' ls'sa, bi ga na vilaman nosa okolo.

MRVA: Ja opet mislim da ti ne bi mogao.

ABEL: Ne b'?

MRVA: Florijan bi možda mogao.

ABEL: Sestra da b' moga' a ja ne b' moga'.

FLORIJAN: Nemoj me ti zvati Sestra jer š ti raspalit jednu da š ti se glava okrenit!

MRVA: Čuo si što Sestra govori. On bi još platio da može.

ABEL: To je zato šta je njega oni silova pa on mrzi ove šta siluju.

FLORIJAN: Nije me silova'. Jesam ti reka' da me nije silova'.

ABEL: Dobr' 'e, nije stiga, šta se ljutiš odma'.

MRVA: Eto, Flora, večeras možeš maknut još jednog i to samo nekoliko sati prije nego ima izać na slobodu. Dobit ćeš za njega godinu, možda dvije. U zatvoru ćeš postati omiljen i nitko te više neće zvati Sestro.

FLORIJAN: Ne bi radi takvog govna leža' ni po minute duže.

MRVA: Što se uzbuđuješ? Perforirat' će ti čir.

ABEL: Kol'ko s' ti godina bijo s njime skupa u ćeliji?

MRVA: Osam.

ABEL: I je l' ti kad došlo da ga zalopatiš čime?

MRVA: Nije.

ABEL: A jesi li odma' zna' šta je naprav'jo?

MRVA: Jesam.

FLORIJAN: Ja nisan zna' odma'. Pokušav'o sam spojiti tu facu s nečin šta je moga' učiniti ali za ovo čak ni njegova njuška nije dovoljno odvratna.

MRVA: Čovjek ima sasvim obično glupavo lice i ništa više. Sve si ti ovo drugo nadozidao u svojoj glavi.

ABEL: I on sutra izlazi vanka, a ja još dvi godine i tri miseca, Bog te.

FLORIJAN: A šta ti cmizdriš, dobija si tri godine a ja bi ti za tu glupost da trideset i još bi te dobro istriska'.

ABEL: A šta 'š ti istriskat, mo'š mi se samo naguzit ovde, Sestro.

Florijan ga pljune.

ABEL: Jeba' t pas mater!

FLORIJAN: Jesan ti reka' da me ne zoveš Sestro!

ABEL: A šta 'š ti men' stalno govor't da san glup. Tebe iša' peder silovat. Men' nisu bar na sudu povećali kaznu kad san se žal'jo. On se žal'jo na pet godina a on' mu, Bog te, digli još za dvi god-n'e zato šta je ubjo pедера šta ga je iša' silovat. Triba s' ga najprije puštat da te jebe pa ga onda ub't. Ima b' tako dokaze u guz'ci.

Mrva se smije. Florijan nasrne na Abela.

MRVA: A što ako on dolazi večeras ovamo ubiti jednog od nas?

Florijan i Abel se ukipe.

ABEL: Is'sa t'!

Florijan pusti Abela. Obojica gledaju Mrvu.

FLORIJAN: Kako to misliš, ubiti jednog od nas?

Duga pauza. Mrva čita. Florijan i Abel netremice gledaju u njega.

FLORIJAN: Mrva?

ABEL: Mrva?

MRVA: Zašto on dolazi provest' zadnju noć s nama? Onaj dan kad je pala ponuda od deset tisuća maraka skočio je na rešetke i zvao upomoć iako se nitko od nas nije ni pomaknuo. Bio je siguran da ćemo ga ubiti istu noć. Zašto bi on sad, odjednom, imao toliko povjerenja u nas?

FLORIJAN: Valjda misli da ni'ko nije toliko blesav da ga ubije ovde u ćeliji.

MRVA: Možda misli i tako, ali rizik ipak postoji. Kad se radi o životu, nitko ne riskira tako glupo.

FLORIJAN: Možda bi tija zaglumit mučenika.

MRVA: Ne vjerujem ja da je Otac toliko zatupio u tu vjeru. On je vjernik iz ludila. Jučer je bio alkoholičar, danas vjernik, sutra k'o zna što.

ABEL: Jebeš ti čov'ka koji počme virovat u Boga sa pedeset.

MRVA: Dobro, znači križamo vjeru. Što ostaje? Mogao je fino provesti zadnju noć u samici, sutra se išulja van i izgubi se u nepoznatom pravcu.

FLORIJAN: I dobro, zašto on to ne bi napravija?

ABEL: Što?

FLORIJAN: Izaša' iz zatvora Abele i izgubija se u nepoznatom pravcu.

ABEL: A 'čer?

FLORIJAN: Šta 'čer?

ABEL: Ako ubojstvo naručuje 'čer:

MRVA: E tu smo Abele. Što ako ubojstvo naručuje 'čer ili otac od one male?

ABEL: A Bogat', ne mora ga ub't u zatvoru, more ga ub't i vanka.

MRVA: Tako je. Plati čovjeka da ga upuca i Bog.

FLORIJAN: Pa što bi onda sla' ponudu u zatvor?

MRVA: Lakše ćeš ga naći u zatvoru, imaš puno kandidata i jeftiniji su. Danas je jedan rekao da bi ga ubio za pet tisuća, ima ih koji bi ga ubili onako, za dušu, samo ih malo gurneš.

ABEL: A jesi pametan, Bog te.

MRVA: Abele, to su sve tvoje ideje samo ih nisi zbrojio, nisi ih zbrojio, to je sve.

FLORIJAN: Ja još ne razumim zašto bi on tija ostat' u zatvoru ako je vanka sigurniji. Sa' si reka' da ga ovdje može ubiti 'ko 'oće.

MRVA: Tko kaže da je sigurniji? Vani ga čeka profesionalac, taj će ga ubiti za lovu. Ako ubije jednog od nas, premjestit' će ga u drugi zatvor, izolirat će ga, malo će ga mučit samoća ali, jebi ga, živ je. Ako izade van, mrtav je sto posto. Sutra, čim prijede kapiju, on je progonjena zvijer. Ovdje se malo umirio, uhvatio se vjere i to. Njega je strah slobode. Tebe vani čeka mama, tko njega čeka? Dvanaest godina je ovdje, ovo mu je kuća, ovdje mu je mozak u ravnoteži, zašto bi izlazio na slobodu?

ABEL: Bog te.

MRVA: Vрати se u ćeliju, ubije jednog od nas i ostaje u zatvoru. Tu mu je život organiziran.

ABEL: Bog te, ne mere bit, nego to.

FLORIJAN: Dobro, evo, to sve može bit', može bit'. Samo kako će ubiti? Čime?

MRVA: Nožem.

FLORIJAN: Odakle mu nož?

MRVA: Odakle tebi nož?

ABEL: Al' on ima nož? Imaš nož?

FLORIJAN: Tiše majmune.

ABEL: Šta će ti nož, Bog te?

MRVA: Naš Flora se boji silovanja, je li tako Flora. Ocu su se dok je bio vani sviđale djevojčice. Ovdje nema djevojčica pa se možda odluči za dečke.

FLORIJAN: Dobro, imam nož, dobro. Možda će nan taj nož večeras dobro doći. Samo kako znamo da Otac ima nož?

MRVA: Ne znamo. Htio sam samo reći da se ovdje može doći do noža.

ABEL: Kako će on doći do noža kad je bio u sam'ci?

MRVA: Sve se uredi Abele. Kad je Flora mogao doći do noža, onda može svatko.

FLORIJAN: Možda ga je ostavija ovdje u ćeliji.

MRVA: Eto ga. Što bi ga nosio sa sobom, tamo bi mu ga ionako uzeli.

ABEL: Pritres' mu krevet, Bog te.

Mrva i Florijan pretresaju Očev krevet.

MRVA: Nož se može nabavit i u samici. Otac je ovdje dugo, zna ljude.

FLORIJAN: Ja mislim da je to sve malo suludo ali...

ABEL: Ki da je on normalan, Bog te.

MRVA: Eto ga, meni je to dovoljno. Sad još moramo odgovoriti na jedno pitanje.

ABEL: Koje?

MRVA: Za kojeg se od nas odlučio?

ABEL: Kako za kojeg?

MRVA: Pa ne može nas, Abele, ubiti svu trojicu, mora izabrat jednoga.

FLORIJAN: Abela.

ABEL: M'rš u pičku materinu.

MRVA: Vrlo lako moguće.

ABEL: Zašto mene?

MRVA: Zato jer bi to bilo najjednostavnije.

Florijan se smije.

ABEL: A zašto ne b' tebe ubio Flora? Misliš da će te taj nož spas't kad ti ga mrakne iznenada?

MRVA: Ni to nije isključeno. Flora mu se gadi, on ga je i prozvao Sestro. Možda mu se opet probude stari nagoni, pa te s užitkom probode.

ABEL: A di s' sad?

FLORIJAN: Ja imam nož.

MRVA: To je neosporno. Ti si u prednosti. Ali ja nekako mislim da bi on, ipak, najradije ubio mene.

ABEL: Zašto sad tebe?

MRVA: Prvo, nije siguran jesam li ja prihvatio onih deset tisuća maraka. Za koju godinu izlazim, ako poživi možda ga potražim, zato me mora

preduhitriti. Drugo, on se nikog ne boji kao mene. Uz osam godina straha naraslo je i osam godina mržnje. Nije on kao Flora. Flora to skuplja u svoj mali čiravi želudac. Ovaj je vulkan, kupio je dugo, sad je pravo vrijeme da istrese. Ako mora nekog ubit' da bi ostao u zatvoru, bit će mu najslađe ubit mene.

ABEL: Znači tebe.

FLORIJAN: Je l' ti pa' kamen sa srca?

MRVA: Možda se on Abele ipak odlučio za najjednostavniju varijantu. A to znači tebe.

ABEL: A zašto b' ja bijo najjednostavnija varijanta?

FLORIJAN: Zato jer si ti Abele najgluplji.

MRVA: Spava ispod tebe, ne mora se šuljat' prema tebi. Dovoljno je da te malo pošaklje od dolje nožem i gotovo.

ABEL: Jeba mater 'ko će spavat povri njega noćas.

FLORIJAN: A ti se lipo uvuci kod njega u krevet pa mu zaspi u krilu.

ABEL: A to mu ti malo zaspi u krilu, Sestro. 'Ko zna kol'ko t' ga je puta met'jo u 'vi par godina?

FLORIJAN: Oćeš da ti dam triskul'?

ABEL: Aj daj, aj da vidin!

FLORIJAN: Oćeš da ti dan triskul'?

MRVA: Možda se on Flora ipak odluči za tebe.

FLORIJAN: Pa sa' si reka' da bi on najradije tebe...

MRVA: Vrlo vjerojatno, vrlo vjerojatno, ja ne bježim od toga. Samo u to ipak ne možemo biti sto posto sigurni.

ABEL: Znači u govnin smo sva trojica.

MRVA: Tako je, Abele.

ABEL: Al' mi imamo nož.

MRVA: Flora ima nož, Abele.

ABEL: Pa nek' da teb' nož.

MRVA: To je njegova stvar. On može raditi s tim nožem što ga volja, zar ne? Može dati nož, ne mora dati nož.

ABEL: Pa ne mere taj nož bit kod njega, Bog te.

MRVA: Flora ima pravo na taj nož, Abele.

ABEL: Flora nema se tu šta misl't, daj Mrvi nož i gotovo.

FLORIJAN: Nož je moj.

ABEL: Šta "š ti s tin nožen? Mo"š ga zab't u svoje smrznuto govno, to je sve.

FLORIJAN: Ako krene na mene, ubit ću ga.

MRVA: A ako krene na jednog od nas?

FLORIJAN: Ubit ću ga.

MRVA: Jesam li čuo malu pauzu prije toga?

FLORIJAN: Ubit ću ga.

MRVA: Meni je to dovoljno. Ako ti misliš da možeš, ja sam miran.

ABEL: E, meni to bogami nije dovoljno. Ovdje se radi o glavi, a ako je nož kod njega onda je to isto ki da ga i nemamo.

MRVA: Daj da vidim nož?

FLORIJAN: Šta ga imaš gledat'?

ABEL: Daj mu da pogleda, Bog te.

MRVA: Čini mi se da to baš i nije najbolji nož. Trebalo bi znati s tim nožem. Gdje ćeš ga ubost'?

ABEL: Daj mu bar da ti pokaže di š' ga ubost.

FLORIJAN: Ubost ću ga u trbuh, za to je dovoljno oštar.

MRVA: To je to. To sam i mislio. Znaš što radiš. Samo sam htio bit' siguran da znaš što radiš.

Legne na svoj krevet.

ABEL: Ja, Is'sa m,' nisan u to sigur". Daj m' samo da vidin taj nož.

FLORIJAN: Ne dam nož, razumiš.

ABEL: Samo da ga vidin.

Florijan legne na svoj krevet i izvuče odnekud nož.

FLORIJAN: Jesi ga vidijal'?

Abel posegne rukom prema nožu. Florijan ustane.

ABEL: A moremo mi teb' i uzet taj nož. Mrva! Nu ga! Pa nećemo sad ovde izgub't' glavu samo zato šta pizda ne da nož.

MRVA: Abele, nož je njegov, on ga je ukrao, čovjek ima pravo na taj nož. On će ga ubit, nas dvojica ćemo potvrditi da je bilo u samoobrani i

poslije podjelimo novac. Naravno, Florijan dobija najviše. On ima nož, on najviše riskira.

FLORIЈAN: A šta ćemo ako cila ova priča nema veze i ako on ne dolazi ovamo ubit jednog od nas? Ti s' sve to lipo ispriča', samo ima li Otac tu pamet. On je životinja, boji se samo onog što mu danas prijete, ne misli taj na sutra.

MRVA: On jest životinja ali nije glup. A taj kad se sjeti, onda ne odustaje. Pitanje je samo je li se sjetio.

ABEL: Šta ima veze, duše t', zašto dolazi ki da je šteta za njin.

FLORIЈAN: Dobro, mi ga ubijemo i onda se poslije otkrije da on nema nikakvog oružja kod sebe.

ABEL: Mi mu podmetnemo nož.

MRVA: Eto ga Abele. To nikad nije ni bio naš nož, to je njegov nož.

ABEL: Ako se prije toga ti ne por'žeš po prstu Sestro.

FLORIЈAN: Mislin da moramo čekat'.

MRVA: Onda ćemo čekat'. Ja mogu čekat'.

Florijan zatakne nož za pas.

ABEL: Kako ćemo čekat kad on more iznenada? A da mi najprvo skočimo na njega, dobro ga pritresemo, vidimo imal' šta pa ako nema, ništa, nek' stoji.

Čuju se zvižduci i povici UUUUUUUUUUUUU!

ABEL: Vode ga, Bog te. A di ć' ja ležat? Pa neć' ja sad gor' ležat.

MRVA: A ti sjedi, ako te malo ubode u guzicu nema veze.

ABEL: A, Bog te...

Abel se popne na svoj ležaj, promijeni nekoliko sjedećih položaja. Florijan legne na svoj krevet.

Povici UUUUUUUUUUUUUUU!

ABEL: Daj Mrvi nož.

Mrva uzme knjigu.

ABEL: Daj mu nož, jeba ti pas mater! Nu ga. A budale, Is'sa t'.

Duga pauza. Florijan ustane i pruži Mrvi nož. Mrva spremi nož. Florijan se vrati na svoj krevet. Abel odahne. Ulazi Otac, zastane. Mrva čita, Abel i Florijan gledaju Oca. Otac sjedne na krevet ispod Abela. Izvadi pljosku iz džepa i stavi je na krevet. Baci dvije kutije cigareta na krevet. Duga pauza. Otac sjedi mirno na svojem krevetu, pognute glave, Abel pokušava zauzeti što sigurniji položaj na krevetu, pogledava dolje na Oca, pa na Mrvu. Florijan sjedne na rub kreveta, što dalje od Oca. Mrva leži i čita knjigu. Abel i Florijan paze na svaki Očev pokret.

MRVA: Daj cigarete.

Otac dobaci Mrvi kutiju. Mrva zapali, baci kutiju Abelu, zatim upaljač. Dok pali cigaretu, Abelu drhte ruke. Baci kutiju Florijanu, Florijan gurne kutiju na pod.

ABEL: Nu.

Vrati Mrvi upaljač.

MRVA: Što imaš u pljoski?

OTAC: Viski.

Otac uzme pljosku i gleda Mrvu.

MRVA: Viski?

OTAC: Jest, Viski.

MRVA: Otpij.

OTAC: Što?

MRVA: Otpij.

Otac otpije. Mrva skoči s kreveta.

MRVA: Je li ti to prvi put?

OTAC: Jest.

MRVA: I?

OTAC: Što?

MRVA: Kako je?

OTAC: Gotovo je s tim. Ne osjećem.

MRVA: Odakle ti?

OTAC: Nabavio.

MRVA: Potplatio?

OTAC: Ja, potplatio.

MRVA: Da nas počastiš.

OTAC: Da.

MRVA: Eto ga, može se potplatit'. Zar nisi želio postati svetac?

OTAC: Sve šta o men' pričaju je istina, sve, osim da sam ubijo onu nejač. Ja nisam... onu nejač. Žena i' je. Ja sam lež'o p'jan i gled'o, istina je, šta je pred Bogom jednak grijeh k'o da sam i' i ubijo. Znam da Bog neće okrenuti glavu od mene iako ni on ne voli da gleda 'vake. Ja san htio da mi on 'prosti, al' on stavlja pred mene križ koji ja ne mogu da nosim, zato će moja duša da ide u pak'o.

ABEL: A, Bog te!

FLORIJAN: Doša' nam je ovde slinit, ne mogu to slušat'.

OTAC: Ja znam da biste vi više voljeli da sam ost'o onakav bolestan gad. Tad ste razgovarali sa mnom. Mrzili me jeste ali ste isto razgovarali. A sad vam se gadim, rugate se što sam naš'o Boga, Bogu se rugate.

MRVA: Ti Oče suviše brzo mijenjaš uvjerenja. Do prije deset dana si htio u raj, sad bi opet u pakao. Ne može te čovjek pratit nikako.

FLORIJAN: Kako ti to misliš u pakao? Je l' ti dosta ono što si dosad napravija ili ćeš se potruditi još malo?

MRVA: Viski Flora?

FLORIJAN: Neću.

MRVA: Ti, Abele? Ne boj se. Abel se boji da ga ne otruješ.

OTAC: Prob'o sam.

MRVA: Prob'o je. (*Pruži pljosku Abelu, Abel ne uzima.*) Hajde, čovjek je došao ovamo proslavit' izlazak na slobodu.

OTAC: Doš'o sam da se oprostim.

MRVA: Misliš da smo bili toliko bliski?

OTAC: Griješnici smo.

MRVA: Prolili smo krv sva četvorica pa ti dođemo kao neka obitelj, je li?

FLORIJAN: Misliš da se to može usporedit', moj zločin s tvojim?

ABEL: E, Bog te.

OTAC: Ja sam naučio da volim ljude. Znam da me mrzite al' ja sam naučio da volim one koji me mrze. Ako volim one koji me vole, kakvo dobro činim?

ABEL: A 'ko to tebe voli, Bog te?

OTAC: Od živih ljudi ni'ko.

FLORIJAN: Možda te tvoja mrtva dica vole.

OTAC: Voli me Bog i sin njegov i svi sveti...

ABEL: Je, eno cilo nebo polud'lo za tobom.

MRVA: Kad nas toliko voliš, što si bježao od nas?

OTAC: Mislio sam da ćete možda da me ubijete, pobjeg'o sam da ne grijehite duše.

FLORIJAN: Baš ti fala.

MRVA: Onda ćemo popit' jer si nam spasio duše.

OTAC: Ja neću da pijem, al' to je sad i 'nako džaba.

MRVA: Zašto si siguran da te večeras nećemo ubit'?

OTAC: Večeras sam siguran.

MRVA: Ja na tvom mjestu ipak ne bih bio previše siguran. Jer vidiš Abela, recimo, jako zanima tih deset tisuća. Stalno o njima govori. Premišlja 'ko nudi, kako će ih on pokupit i tako. Strica je ubio onako za svoju dušu a sad ga mami deset tisuća.

ABEL: Nisan ja ništa reka', ja samo 'nako govorin. A, ls'sa t', šta "š ga ubijati kad b' se odma' znalo 'ko ga je ub'jo.

MRVA: Florijan kaže da bi on za tebe još platio deset tisuća. Eto s kakvim ti ljudima želiš provesti zadnju noć u zatvoru.

OTAC: Ja vas razumijem. Mene živ čovjek i ne može da voli.

ABEL: Ne more tebe vol't ni Bog ni ni'ko.

OTAC: Nemoj ti govorit o njegovoj ljubavi, on je za nas na križu umro da nas otkupi, sve.

MRVA: Da, ti si morao silovat i ubijati tu djecu da bi našao svog Boga. Takav ti je put, zajeban, je li tako. Našao si svoj mir...

OTAC: Naš'o sam.

MRVA: Miran čovjek se ne boji nikoga.

OTAC: Bojim se samo sebe.

MRVA: A mene? Mene se ne bojiš?

OTAC: Mog'o sam sutra da izađem vani i nikad te više ne bi' vidio.

MRVA: Za četiri godine izlazim.

OTAC: E, u čet'ri godine čo"ek može svakud da se zagubi.

MRVA: To i ja kažem ali ako sam ja prihvatio onih deset tisuća, ti nećeš baš najmimnije spavati.

OTAC: Ako izgubim život, ja ne gubim ništa, znači siguran sam.

MRVA: Ne bojiš me se.

OTAC: Ne bojim se onih što ubijaju tijelo.

MRVA: Pa što si onda bježao!?

OTAC: Boj'o sam se onog trenu, istina je, kasnije sam htio da me vrate. Samo nisu dali.

MRVA: Zašto su te sad pustili?

OTAC: Ne znam. Eto, pustili su.

FLORIЈAN: Lažeš sve! Šta imaš ti dolaziti' ovamo?

OTAC: Doš'o sam da... Doš'o sam da skinem svoj križ jer ja dalje ne mogu da ga nosim.

FLORIЈAN: Koji križ, koji križ!? Ostavi se takvih ri'či, nemaš ti nikakav križ na sebi.

ABEL: Ki da smo te željni, Bog te.

MRVA: Čuješ, nisu te željni.

OTAC: Znam.

MRVA: Što si se onda trudio?

OTAC: Hoću da se operem.

ABEL: E, baš si naša' di 'š se prat.

FLORIЈAN: Nemaš se ti šta prid nama prat'. Ne's ovd'e nać' vode za to pranje.

ABEL: Moremo se samo popišat po tebi, ako 'o's.

OTAC: Ja ću da se operem sam pred sobom.

MRVA: Je li te strah izać van?

OTAC: Jašta. Strah me.

MRVA: Što? Možda će te lovit'. Možda neće. Malo se skloniš i gotovo. Čekaš mene. A nas dvojica se možda i dogovorimo.

OTAC: Nije mene toga strah.

MRVA: Čega te je strah?

OTAC: Strah me mene sama. Da mi se ne vrati.

MRVA: Pa Bog je s tobom.

OTAC: Bog jeste sa mnom al' ja znam da nisam jak u glavi. Strah me da me opet ne uhvati slabost.

FLORIЈAN: Da ti se opet ne bi diga' na neku bebū.

MRVA: Znači, tebi se ne izlazi?

OTAC: Ja sutra odavde neću da iziđem.

ABEL: Is'sa t'!

MRVA: Kako to misliš nećeš izać'?

OTAC: Florijan ima nož.

MRVA: Florijan ima nož?

OTAC: Jest.

FLORIЈAN: Odakle ti ideja da ja iman nož?

OTAC: Znam da ga imaš. Ukr'o si ga u kuh'nji. Znam i gdje ga držiš.

MRVA: Ja sam siguran da znaš. Što ti imaš?

OTAC: Florijan ima nož.

MRVA: Znam da Florijan ima nož!

OTAC: Dat' ćeš mi ga.

ABEL: Is'sa t'.

MRVA: Zašto misliš da će ti ga dati?

OTAC: Ja te molim da mi ga daš.

ABEL: Nije, bogati, lud da ti ga da. Mogli smo mi njega isto pritrest.

MRVA: Stavi ruke na zid.

Otac se nasloni rukama na zid.

MRVA: Pazi što radiš, mrdneš li se ubit' ću te.

Mrva ga pretrese.

OTAC: Da šta imam ne bi' dolazio 'vamo.

MRVA: Došao si ovamo po nož?

OTAC: Jest.

ABEL: A luda čov'ka, Bog te, on je mislio da ćemo mu mi dat nož.

MRVA: Nas smo trojica. Šanse su ti nikakve.

OTAC: A ne. Neću ja da napadnem na vas.

MRVA: A na koga ćeš da napadneš, jebote?

OTAC: Na sebe.

MRVA: Na sebe.

OTAC: Ubit ću se.

MRVA: Ubit ćeš se?

OTAC: Jest, ubit ću se.

MRVA: Florijanovim nožem?

OTAC: Jest.

Mrva se smije.

FLORIJAN: Lažeš ka' pas.

OTAC: Ne lažem. Šta b' lag'o?

ABEL: Is'sa m', ovi je skroz lud.

MRVA: Ubit ćeš se zato da ti duša ode u pakao.

OTAC: Da i zato.

ABEL: Ki da t' ono prije nije bilo dosta.

Mrva se smije.

OTAC: Ja sam o tome dugo kont'o a onda sam se odlučio. Htio sam najprije da se objesim al' kako da u samici dođem do konopca. Onda sam htio da se zaletim glavom u zid. Samo kako će čo"ek tako da se ubije? To može samo da te baci u nesvjest. A onda sam se sjetio da Flora ima nož. Eto, i mislio sam da ćeš da mi ga daš. Ako mi ga ne daš, ja ne znam... kako ću to da napravim ...

ABEL: Pa jebe se nam' kako ćeš ti to da napraviš, samo ti nas pušt' na miru.

OTAC: Oni misle sutra na izlazu da me dočekaju. Organizovali su neke demonstracije pa će da potpisuju peticiju da se poveća kazna za 'vak'e k'o što sam ja. Bit će i televizija i novine. Hoće da dovedu i oca i majku od one male i moju šcer.

FLORIJAN: I ti se 'oćeš ubit ovde da sutra ne bi mora' prid njih.

OTAC: Da.

MRVA: A mogli su te lijepo ubit pred kamerama.

ABEL: Pa nek' ga izvedu na stražnji izlaz.

OTAC: Oni hoće da me izvedu pred njih.

FLORIJAN: Ništa ja to tebi ne virujem. Da si ti ima' imalo ljudskosti i dobrote ne bi ti to nikad ni napravio. Mantaš nas tu s vjerom. Zašto se ubijaš ako viruješ u Boga? Ako ti je on oprostio šta se imaš ti sam prat' Ali ti ne viruješ u Boga, razumiš, ne viruješ.

OTAC: "Tko bi od vas, koji je otac, ako bi ga sin zamolio kruha, pružio mu kamen? Ili ako bi ga zamolio ribu, pružio mu mjesto ribe zmiju? Ili ako

bi ga zamolio jaje, pružio mu štipavca? Dakle, ako vi, premda ste zli, možete davati svojoj djeci dobre darove ..." Ja sam zliji od zlog. Ja sam svojoj djeci pružio kamen i zmiju i štipavca i kakvo sam onda ja dobro zaslužio.

FLORIJAN: Ako ne viruješ u praštanje, onda ne viruješ u Boga.

OTAC: Vjerujem, vjerujem u praštanje. Ja znam da me Bog kuša, al' ovu kušnju ja ne mogu da prođem. Donio sam svoj križ dovde, dalje ne mogu da idem, pred njene oči sutra ne mogu da izađem.

ABEL: A ti ne gledaj u nju kad budeš prolazio pokraj nje, okren' glavu na drugu stranu.

OTAC: Ne mogu, ne mogu okrenut' glavu od nje, znat' ću da me gleda, ne mogu da se skrijem.

MRVA: Vidiš, Oče, mi svi mislimo da ti sereš i da ćeš ti taj nož, ako ti ga damo, zabit jednom od nas u prsa.

OTAC: A što ja imam od toga ako ubijem jednog od vas?

MRVA: Zakolješ jednog od nas i ostaješ u zatvoru. Izoliraju te, proživiš lijepe godine, malo te muči samoća ali nema veze, živ si.

OTAC: Pa šta b' ostaj'o u zatvoru kad u zatvoru hoće da me ubiju?

MRVA: Onaj tko plaća da te ubiju u zatvoru platit' će i vani, a vani nemaš nikakve zaštite. Ovdje si ti još uvijek vuk, boje te se. Zamisli koliko su te puta mogli sredit' ovakvi kao Florijan da te se ne boje. Vani si janje. Plate nekom mladcu, taj u jednoj ruci drži pištolj u drugoj cigaretu, kad te makne povuče dim i okrene se na peti, jebe mu se tko si.

OTAC: Bojim se samo onog koji može i dušu i tijelo da uništi u paklu.

FLORIJAN: Zakuni nam se na svoju dicu pa ćemo ti virovat.

MRVA: Priznaj da je ideja dobra. I kad malo bolje razmisliš možda se sad odlučiš za nju. Ali ja mislim da si ti već odlučio. Ovo sa samoubojstvom ti je genijalno. Ti si bio siguran da te toliko mrzimo

da ćemo ti odmah sa zadovoljstvom dat' nož.

OTAC: Ja mogu da ti dokažem. Evo ja imam ovdje pismo u njemu sam sve napis'o.

Pruži Mrvi pismo.

MRVA (Čita): Ovim izjavljujem da sam sam sebi uz'o život i da se nitko drugi od zatvorenika nije u to 'miješ'o. Nož sam ukr'o prije deset mjeseci u kuh'nji.

FLORIЈAN: To je tačno onda kad sam ja ukra' nož.

OTAC: Eto, ja sam to pismo napis'o još prije par dana kad sam odlučio da se ubijem. Najprije sam ga napis'o 'nako, za probu, da vidim kako izgleda kad je napisano, a onda sam odlučio.

MRVA: Što mislite vas dvojica?

ABEL: Ja bogami ne znam. More bit da on to sve laže a opet more bit... ne znan. Ja nisan pametan.

FLORIЈAN: To znamo Abele. Ja mislim da pismo ne znači ništa. Šta ima veze pismo? To sve može bit dio plana. Napisa' pismo da bolje popušimo foru.

MRVA: Vidiš Oče, ja ne znam kako da ti vjerujemo. Kad bi ti nas nekako uvjerio, ne bi bilo problema. Nitko ne bi volio da nam se crveniš pred ćerkicom.

OTAC: Pa eto, vas ste trojica. Kako ću da ubijem?

MRVA: Šanse ti nisu velike, ali čo'ek s čakijon je čo'ek s čakijon. Ako su ruke spretne, može bit' svašta.

OTAC: Nemam ja... Mog'o san jedino iznenada al' vi ste sad na oprezu, kako bi?

MRVA: Ja se ne bojim, Oče. Njih dvojica se boje. Ja ti možda čak i vjerujem. Možda se u tvojoj glavi dogodila nekakva kemijska eksplozija, zaljuljala ti se moždana masa i, eto, ti si postao veliki čovjek. Želiš podnijet žrtvu. Nisi vrijedan života.

OTAC: Ja znam da je to što sam učinio strašno i da je za mene ovih dvanaest godina u zatvoru bila nagrada. Ja znam da se svima gadim. Ni'ko mi ne gleda u oči kad razgovara sa mnom, jer je u mom oku balvan a ne trn.

FLORIЈAN: Nemaš ti pojma koliko je to strašno. Da te je ostavit sutra samog u sobi s nekon curicom tebi bi opet sline počele curit.

MRVA: Ja mislim Oče da je Flo u pravu.

FLORIЈAN: Pa ti si se iša' žalovat susidima nakon šta si in silova' i ubija 'čer i još si plaka' s njima.

OTAC: To je istina, žalov'o sam se i znam kakav sam bio. Zato i hoću da se ubijem, neću da riskiram. A i da se operem. Bog bi mog'o da me zbog moje vjere pusti u Raj, jer on je milostiv svima, al' ja ću s tijelom da ubijem i dušu.

ABEL: Njega će Bog puštat u Raj, Is's' t'!

FLORIЈAN: Reci mu da si sve to napravio jer ti se nije sviđalo žvit na otoku, nisi volio ribu, nisi razumija šta ljudi govore i nema problema.

OTAC: Ja sam rek'o da sam zbog toga otoka pio, samo to. Ja sad neću da budem spašen. Hoću da propadnem do kraja.

FLORIЈAN: Da, ne bi bilo zgodno da sretnoš neko od svoje dice u Raju.

MRVA: U tom slučaju je pakao za tebe nagrada.

OTAC: Ne znam. Ja sam odlučio da se ubijem pa nek' Bog radi sa mnom šta hoće. A i zbog svoje ću šćeri da se ubijem.

ABEL: Popišat će t' se po grobu, 'vako i 'nako.

OTAC: Ne mislim da će mi oprostit' ali će joj bit' lakše, a možda mi i oprost, ne vrijedi život u mržnji.

ABEL: Misliš da ona daje oni des't 'iljada maraka?

OTAC: Ne znam. Al' kontam, može bit' da je i ona.

ABEL: Il' je ona, il' je ćaća od 'ne male, nema druge.

FLORIЈAN: Može bit' da je tvoja žena.

OTAC: Nema ona te pameti.

ABEL: Mrva zna, samo neće da kaže.

MRVA: Zašto misliš da ja znam?

ABEL: Eno 'nako, šta ja znan.

MRVA: Vidiš, Oče, ta ponuda uopće ne mora biti ozbiljna.

FLORIЈAN: Možda ponuda nije ozbiljna ali je moguće da je ne'ko svatija ozbiljno, ka' naš Abel, na primjer.

OTAC: Ja se ne bojim nikoga. Ja sam rek'o zašto ću da se ubijem.

MRVA: Dobro Oče. Recimo da je sve to tako. Ja cijenim tvoju odluku i da imam nož možda bih ti čak i dao taj nož. Ali vidiš, nož je u Florijana. Ako nagovoriš Florijana, ja se slažem, nema problema.

Popne se na svoj krevet.

ABEL: Ja se, bogami, s timen nikako ne slažen.

OTAC: Ja znam, Florijane, da sam ti učinio puno toga na ž'o i ne tražim da mi što prostiš. Nego eto, samo da mi daš nož.

ABEL: Ako ga budeš zva' Sestro i vriđa ga pet minuta ki' što s' ga nekad vriđa, e onda će ti možda dat' nož.

MRVA: Eto ga Abele, to je originalna misao.

FLORIJAN: Tebi ću se glupa vlačino krvi napit jednog dana.

OTAC: Vjeruješ li ti u Boga Florijane?

FLORIJAN: Ne. Ali ga se bojim.

Mrva se nasmije.

ABEL: Nu, sad njega, ne v'rije u Boga.

MRVA: Onda Oče? Par ružnih riječi Sestrici i ne treba ti nož. Vidiš kako se raspalio, zubima će te zaklat.

OTAC: Nemoj da se rugaš sa mnom! Ja imam snagu! Bog mi je dao snagu da to uradim. Daj mi nož.

Krene prema Florijanu, Florijan se povlači.

MRVA: C-c-c-c-c miran.

OTAC: Daj mi nož.

FLORIJAN: Nož nije kod mene.

Mrva skoči s kreveta.

OTAC: Daj mi nož, ja ne mogu sutra da izidem pred nju, čuješ li, ja ne mogu sutra da izidem...

MRVA: Nož nije kod njega, jesi čuo!?

FLORIJAN: Nož nije kod mene.

Otac stane i zagleda se u Mrvu.

MRVA: Samo nam se nemoj ljutit. Kako ćemo ti dat' nož ako si ljut?

OTAC: Nisam ljut, ti hoćeš da me izazivaš ali ja sam naučio da se ne ljutim, nisam ljut.

MRVA: Nisi ljut?

OTAC: Nisam, miran sam.

MRVA: Eto ga, to je sve što nam u ovom trenutku treba. Sad ćemo lijepo polako izvadit' taj nož. (Izvadi nož.) Evo ga Oče. Tu je. Nije baš neki nož ali... ako čovjek zna... može s njim svašta. Drži. Uzmi ga, dajem ti ga.

Florijan i Abel pogledavaju čas Oca, čas Mrvu.

MRVA: Hoćeš nož? Misliš da se zajebajem?

Otac krene prema Mrvi.

FLORIJAN: Mrva.

MRVA (Ocu.): Što je, bojiš se?

OTAC: Igraš se sa mnom. Vidim na tebi da se igraš.

MRVA: Možda se i igram. Ako se ne igram, onda ću te ili ubit ili ti dat' nož. Tebi je svejedno.

FLORIJAN: Mrva, šta radiš?

MRVA: Šuti Florijane, šuti. Onda Oče, da vidimo blefiraš li ili se stvarno misliš nabost? Evo ja držim nož, nabodi se na njega, samo se zatrči.

OTAC: Ja hoću da se sam ubijem.

MRVA: Onda dođi po njega. Evo ga. Hajde!

Otac polako prilazi Mrvi.

MRVA: Bojiš se?

FLORIJAN: Mrva šta radiš?

Otac zastane.

MRVA: Florijane, čujem li još samo jednu riječ, još samo jednu... (Ocu.) Ideš? Hajde. Hajde!

Otac pride. Mrva mu drži oštricu pred očima.

MRVA: Bojiš se? Oči su ti narasle, k'o u janjeta.

OTAC: Ne želim da umrem od tvoje ruke.

MRVA: Nemoj mi se opet ljutit'. Pazi. Pogledaj te lude, vodene oči. Što ima iza tih očiju. K'o da su spojene na nešto drugo a ne na ljudski mozak. Blefiraš? (Zgrabi Oca za prsa i pritisne mu nož pod

bradu.) Jebeš me, a? Je l', me jebeš?

FLORIJAN: Mrva pusti ga.

MRVA: Je l' me jebeš il' se stvarno misliš ubiti? Malo su ti živci popustili, možda je onda bolje da ja to napravim umjesto tebe, ti si svoje dobio a mi smo sigurni. Tri ili četiri na mom računu svejedno je.

Otac krene rukom prema nožu.

MRVA: Kud ćeš s tom rukom?

Otac zaustavi ruku.

MRVA: Spusti ruku.

Otac spusti ruku.

MRVA: Tebi se ne umire, je li?

OTAC: Ja moram sam da se ubijem. Sam.

MRVA: To radi duše, da ti duša ode u pakao. *(Smije se.)* Budalo. *(Odgurne Oca. Baci nož na pod.)* Drži. Uzmi ga! Dobro.

Florijan krene prema nožu, Mrva ga zaustavi.

ABEL: Is'sa t', pa nećemo ga puštat da uzme nož!

FLORIJAN: Mrva.

MRVA: Tišina.

FLORIJAN: Daš li mu nož, ja zoven stražu.

MRVA: Nećeš ti zvati nikoga jer ću ti ugrurat' glavu u taj pederski šupak.

ABEL: Nemoj Mrva, molim te.

MRVA: Nema straha. Ako nešto pokuša, slomit ću mu kičmu.

FLORIJAN: To je moj nož i ja ne dan nož.

MRVA: Oče, nož je na podu.

OTAC: Gumi ga nogom.

ABEL: 'Oću ja uzet nož? Evo, uzet' ću ga ja.

MRVA: Abele, ne igraj se sa mnom.

ABEL: Pa vidjo s' ga maloprije, Bog te.

FLORIJAN: Mrva, pogledaj ga, nije pri sebi, vidiš li da nije pri sebi?

MRVA: Vidim, naravno da vidim, zato ću mu i dat' nož.

FLORIJAN: Ti si popizdio čovječe, je si popizdio!?

MRVA: Ako ne damo Ocu nož, nećemo saznat što se krije u njegovoj glavi. A ja želim znat' čega ima iza onih ludih očiju.

ABEL: Jebe se men' za njegove oči, čov'če.

MRVA: Vidiš, ja mislim da Otac ne laže i da se stvarno misli ubiti'. Ja sam sad u njegovim očima vidio da govori istinu.

FLORIJAN: On je bijesna životinja, čovječe, nemaš šta gledat u njegovim očima.

MRVA: Janje ili zvijer? Što si? Jesi zvijer, a!?

FLORIJAN: Je l' ti nas zajebaješ?

ABEL: Ne zajebaje se.

FLORIJAN: Mrva ti imaš nešto drugo u glavi, reci mi da ti je nešto drugo u glavi.

MRVA: Dat' ću mu ga da vas vidim kako serete gaće.

FLORIJAN: To nije pošteno. Ja sam ukrao taj nož u kuhinji, to je moj nož.

ABEL: Tako je Flora.

MRVA: Ti si ukrao taj nož u kuhinji i dao si ga meni i to više nije tvoj nož jer ti nisi imao muda za taj nož. Tebe je strah, uvijek te je strah, bojiš se i onog u što ne vjeruješ, i zato ću mu dat' nož. Dat' ću mu ga jer mi se gadiš više od njega. Gledaj ga. Već je odlučio. Jedno ili drugo već je u njegovoj glavi. Jesi spreman?

OTAC: Ne morate da se bojite.

MRVA: Ako nemaš muda da se ubiješ, kreni na mene. Nek' slinavci gledaju kako se životinje grizu.

OTAC: Neću da krenem ni na koga.

MRVA: Dečki jeste spremni.

ABEL: Čekaj, Bog te.

Popne se na krevet.

MRVA: Abele, od sad ćemo tebe zvat' Sestro.

ABEL: Zovi kako 'o's, samo ga ne puštaj 'vamo.

MRVA: Flora?

FLORIJAN: Mene ne pitaj ništa, samo me ništa više ne pitaj.

Mrva gurne nogom nož prema Ocu. Otac se sagne i uzme nož.

MRVA: Eto ga Oče, sad je gotovo, što si odlučio to će bit'.

Duga pauza. Mrva se popne na svoj krevet. Florijan se popne na Abelov krevet.

ABEL: Kuš ti, Bog te.

Njih dvojica kleče na krevetu. Otac se ukipio s nožem u ruci.

MRVA: Kako to misliš izvest?

OTAC: Probost' ću se u srce.

MRVA: Zašto ne u trbuh?

OTAC: To bi moglo dugo da traje. Ja ne bi' htio da dugo traje. Ne mogu da podnesem bol.

MRVA: Mislim Oče da s ovim nećeš uspjet probiti rebra.

OTAC: Leći ću na pod i onda ću snažno da udarim.

MRVA: Dobro.

Otac klekne.

OTAC: Abele, mislim da treba da se pomiriš s ocem. On ti nije ništa kriv.

ABEL: Šta se ti sa svojom 'ćeri ne pomiriš. Otiđi k njoj i rec' - "Oprost' šta san te jeba, fal'jo san i neću više."

FLORIJAN: Šuti kretenu.

OTAC: Ja sam samo htio da ti kažem. Eto, htio sam samo da ti kažem...

Duga tišina, nitko se ne miče. Otac legne na pod.

MRVA: Posljednje pitanje Oče. Zbog čega si postao vjemik?

OTAC: Zbog Krista. Njega sam zavolio.

MRVA: Dobro.

Još nekoliko trenutaka smirenosti. Otac podigne nož.

MRVA: A što ćemo ako Krista nema, ako je jedini pravi Bog, recimo, Alah? Ti se sad probodeš a ono pred tobom stoji Alah i ljuti se, što si postao katolik.

ABEL: E onda si tek najeba, Bog te.

MRVA: Dobro, to još igra. Opet bi zaradio pa-

kao, muslimanski ili katolički, svejedno je. Ali vidiš, ja znam da raja i pakla nema, nikakvog, i da uopće poslije smrti nema ničega. Tijelo se raspada i smrdi. Iz mraka smo došli, u mrak se vraćamo, i to je dobro. A raj i pakao su ljudi izmislili jer se boje krepat', k'o životinje, časno, bez te patetične ideje o duši i Bogu. Pogledaj koliko su samo izmislili tih bogova: Jahve, Alah, Krišna, Zeus, Ra, Marduk, Thor, Perun, Brahma, Višna, Šiva, sve je to glupo k'o sveta krava.

ABEL: More bit da je glavni Bog oni Manitu iz indijanski' romana.

MRVA: Ne seri Abele. Kad se probodeš, na podu će ostat' strvina ništa bolja od strvine psa. I smrt za tebe neće bit' nikakva kazna jer duše nema, nema što patit.' (*Svjetlo u ćeliji se ugasi.*) Ništa neće izać' iz tog tijela osim smrada ...

ABEL: Mrva svitlo, Bog te!

FLORIJAN: Di je?

ABEL: Je li na zemlji? Mrva! Mrva! Da nis' 'vamo dolaz'jo, mater ti jeben!

FLORIJAN: Abele ne guraj me.

Mrva se smije.

ABEL: Šta je? Šta je? Je l' ga vidiš?

FLORIJAN: Tu je.

ABEL: Di je?

FLORIJAN: Leži.

ABEL: Mrda l'?

FLORIJAN: Ne mrda.

ABEL: Je li mrtav?

FLORIJAN: Ne znam.

ABEL: More bit da je mrtav. Mrva!

MRVA: Što?

ABEL: Je l' ga vidiš?

MRVA: Slabo.

ABEL: Je li mrtav?

MRVA: Ne znam. Može bit' da jest, može bit' da nije.

ABEL: Ja nisan ništa čuju. Je s' ti šta čuju? Nu, sad' pa ga mrdn' malo.

FLORIJAN: Aj ga ti mrdni.

ABEL: Mrva, šta ćemo?

MRVA: Čekajmo.

ABEL: Šta 'š čekat, Bog te.

MRVA: Jutro.

FLORIJAN: Je l' se ti moraš baš uvi'k zajebavat!?

MRVA: Ne zajebajem se. Pogledaj ti je li živ.

ABEL: Da zovemo čuvare.

MRVA: Nećemo zvati nikoga, je l' ti jasno. Stoj tu i šuti.

ABEL: Pa nećemo 'vako stat cilu noć, Bog te.

Jecaj.

ABEL: Jes' čuju?

FLORIJAN: Šta?

ABEL: Ki da jeca.

Duga pauza. Jecaj.

FLORIJAN: Opet.

ABEL: Živ je, Florijane, živ je.

FLORIJAN: Oče.

Mrva skoči s kreveta.

ABEL: Ku's ti, ls'sa t'?

Mrva prilazi Ocu.

FLORIJAN: Polako Mrva.

ABEL: Mrda l'?

FLORIJAN: Je li živ?

ABEL: Makn' se od njega! Makn' se od njega!

MRVA: Mrtav je.

FLORIJAN: Jel' vidiš nož?

ABEL: Ja san ga čuju da jeca. Ne mere mrtvac jecat, Bog te.

FLORIJAN: Možda smo čuli hropac.

MRVA: Mrtav je.

FLORIJAN: Di su mu ruke? Drži li nož?

Jecaj.

ABEL: Čuješ l'? Opet.

Svi se ukipe.

MRVA: Mrtav je.

Vrati se na svoj krevet.

ABEL: Je s' sigurno?

MRVA: Mrtav je i plače.

ABEL: Plače!?

MRVA: Cmizdri k'o pizda.

ABEL: Živ je! Florijane, živ je, Bog te.

FLORIJAN: Šta se stiskaš uz mene!

ABEL: A šta plačeš, pizda t' mater'n, imaš za kin plakat.

Otac ustaje. Mrva sjedne na krevet.

ABEL: Diže se. Ljudi, diže se! Diga se, Bog te jeba. Straža! Straža!

MRVA: Što se dereš, glavu ću ti razbit'!

ABEL: Ima nož! Ljudi, ima nož!

Svjetlo se upali. Otac stoji na sred ćelije s nožem u ruci, briše suze.

OTAC: Nisi treb'o da kažeš ono...

Čuju se povici stražara.

OTAC: Nisi treb'o da kažeš ono da nema raja ni pakla.

Mrva skoči s kreveta. Priđe Ocu.

FLORIJAN: Makni se od njega, sad će straža, makni se.

ABEL: Probost će te, Bog te.

FLORIJAN: Makni se Mrva, lud je.

OTAC: Nisi treb'o da kažeš ono da nema raja ni pakla.

MRVA: Nemaš ti muda da to provjeriš.

Povici stražara.

OTAC: Ima Boga u ovom tijelu. Kad sam podig'o nož na sebe podig'o sam ga na njega. Lež'o sam u mraku i u glavi mi je odzvanjalo to šta s' prič'o i uhvatila me tuga, jer sam vidio č'o'eka bez nade, mrtvaca, i vidio sam sebe s nožem u ruci, istog takvog mrtvaca i znao sam da ne radim dobro. Osjetio sam da je Bog sa mnom, da me podiže, i znam da je on moja nada, ne bojim se više sebe,

jer mi moj Bog daje nadu da ću otrpjet šta moram. Florijane, evo ti nož.

MRVA: Daj meni nož.

OTAC: Zašto?

MRVA: Daj mi nož. Ja ću te probost'.

Posegne rukom prema nožu. Otac stavi nož iza leđa. Mrva ga uhvati za ruku.

FLORIJAN: Mrva, pusti ga.

MRVA: Ja ću te poslat' u Raj.

FLORIJAN: Mrva, sad će straža pusti ga.

Mrva i Otac se otimaju za nož.

MRVA: Ja ću te poslat' u Raj i nećeš morat' sutra pred nju. Sve će bit' onako kako želiš.

OTAC: Ne, pusti me!

ABEL: Rastav' i', Bog te, rastav' i'!

Mrva polako svladava Oca. U trenutku kad će mu uzeti nož, Otac ga odgurava snagom većom od njegove ljudske snage. Mrva udari leđima o krevete, ruke mu popuste pod Očevim pritiskom i nož mu se zabije u trbuh.

ABEL: Majke ti božje. Ljudi! Ubi ga! Ljudi!

Otac se polako udaljava od Mrve. Mrva gleda krv na svojim rukama, osmijehne se. Povici stražara.

OTAC: Nije treb'o da kaže ono da nema raja ni pakla. Nije smio da kaže, nisi smio...

Mrva se sruši na pod. Florijan i Abel kleče skamenjeni na krevetu

ABEL: Jeb'a te oni, ubi ga, jeb'a te oni.

Glasovi.

Mrak

KRAJ